

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Закарпатській області

Слідчий відділ

вул. Довженка, 3, м. Ужгород, 88000, тел. (03122) 61-61-31
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_zak@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001562

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Ужгород

«30» липня 2024 року

Слідчий в особливо важливих справах 2 відділення слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Закарпатській області підполковник юстиції Белей Василь Васильович, розглянувши матеріали досудового розслідування кримінального правопорушення, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань 04 травня 2023 року за №.22023080000000725, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, згідно статей 40, 42, 276, 277, 278 Кримінального процесуального кодексу України, -

ПОВІДОМИВ:

Курченку Валерію Анатолійовичу, 05 червня 1963 року народження, громадянину України, уродженцю міста Запоріжжя, зареєстрованого за адресою: Запорізька область, Васильківський район, місто Енергодар, вулиця Воїнів Інтернаціоналістів, будинок 42, квартира 4; раніше не судимого; документ, що посвідчує особу: паспорт громадянина України серії СА № 751680, виданий 14 травня 1998 року Енергодарським МВ УМВС України в Запорізькій області,

про те, що він підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинене в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною 2 статті 111 Кримінального кодексу України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення (злочину), у вчиненні якого підозрюється Курченко Валерій Анатолійович:

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить Автономна Республіка Крим, області, зокрема, Херсонська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно Конституції України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент російської федерації володимир путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади російської федерації, діючи всупереч вимогам пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року та вимогам частини 4 статті 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09 грудня 1981 року № 36/103, від 16 грудня 1970 року № 2734 (XXV), від 21 грудня 1965 року № 2131 (XX), від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України.

24 лютого 2022 року, приблизно о 05 годині 00 хв. президент російської федерації оголосив рішення про початок військової операції в Україні.

Так, 24 лютого 2022 року, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці збройних сил російської федерації, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглась на територію України через державні кордони України в Автономній Республіці Крим, Херсонській, Запорізькій, Донецькій, Луганській, Харківській, Сумській, Чернігівській, Київській, Житомирській областях та здійснила збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, у тому числі і місто Бердянськ Запорізької області, чим вчинили дії з метою зміни меж території та

державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який в подальшому неодноразово продовжувався та триває на даний час.

Відповідно до статті 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: Положення про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, яка набрала чинності для України 24 серпня 1991 року, територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника, окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

Відповідно до положень частини 1 статті 1 Закону України від 15 квітня 2014 року № 1207-VII «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» (зі змінами та доповненнями від 07 травня 2022 року, далі – Закону України від 15 квітня 2014 року за № 1207-VII), тимчасово окупована російською федерацією територія України (далі – тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Відповідно до пункту 7, частини 1 статті 1-1 цього ж Закону України від 15 квітня 2014 року за № 1207-VII, визначено, що тимчасово окупована російською федерацією територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22 грудня 2022 року «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією» (з 04 березня 2022 року по теперішній час), місто Енергодар Енергодарської міської територіальної громади Васильківського району Запорізької області відноситься до тимчасово окупованої російською федерацією території України.

Після окупації міста Енергодар Васильківського району Запорізької області, представниками збройних формувань російської федерації фактично узурповано всі владні повноваження на тимчасово окупованій території міста шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорстокого управління у всіх сферах життєдіяльності громади міста, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного і психологічного впливу до окремих категорій суспільства та верств населення, у тому числі шляхом незаконного позбавлення волі діючих представників органів державної влади України та місцевого самоврядування.

Разом з тим, представниками збройних формувань російської федерації, всупереч законному порядку, установленому Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими діючими нормативно-правовими актами, на тимчасово окупованій російською

федерацією території Запорізької області цілеспрямовано створено окупаційну адміністрацію так звану «Военно-гражданская администрация Запорожской области» з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території Запорізької області, а також узурпованих владних повноважень.

Так, положеннями пункту 6 частини 1 статті 1-1 Закону України від 15 квітня 2014 року за № 1207-VII визначено, що окупаційна адміністрація російської федерації, це сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

У той же час, діюча Військово-цивільна адміністрація Запорізької області разом зі всіма органами та структурними підрозділами і комунальними підприємствами, серед яких також Департамент охорони здоров'я Військово-цивільної адміністрації Запорізької області, у тому числі зі своїми підвідомчими організаціями, розташовані на території міста Запоріжжя та іншій підконтрольній території України Запорізької області, де продовжують свою законну діяльність.

Попри це, окупаційною адміністрацією держави агресора створено відокремлений підрозділ так званий «Департамент здравоохранения военно-гражданской администрации Запорожской области», яким, у свою чергу, створено підвідомчі йому організації, у тому числі так зване «Государственное бюджетное учреждение здравоохранения «Энергодарская специализированная медико-санитарная часть».

Разом з тим, досудовим розслідуванням встановлено громадянина України Курченко Валерій Анатолійович, 05 червня 1963 року народження, який усвідомлюючи, що він є громадянином України, але, перебуваючи під інтелектуальним впливом виховання часів радянського союзу в душі комуністичних ідей та імперської ідеології, не маючи патріотичних проукраїнських переконань, у ситуації, що склалася, переслідуючи антидержавницькі мотиви на шкоду інтересам своєї держави, з метою заподіяння шкоди її національній безпеці, оцінивши обстановку в умовах військового стану, за відсутності фізичного чи психологічного впливу з боку сторонніх осіб, вирішив стати на шлях вчинення протиправної діяльності проти основ національної безпеки України шляхом вчинення державної зради.

З цією метою він, не маючи патріотичного наміру сприяти обороні України під час повномасштабного вторгнення, в умовах військового стану, діючи всупереч інтересам держави, переслідуючи корисливу мету отримання привілейованого ставлення до себе і членів своєї сім'ї від військових та представників окупаційної адміністрації держави-агресора, зумів запевнити і переконати останніх у своїй прихильності окупаційній владі та виказав готовність перейти на бік держави-агресора та співпрацювати з її представниками з метою проведення підривної діяльності проти України.

Так, громадянин України Курченко Валерій Анатолійович, 05 червня 1963 року народження, достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, будучи завідуючим пологового будинку у місті Енергодар, не пізніше 17 квітня 2022 року (точна дата та час досудовим розслідуванням не встановлені), усвідомлюючи суспільну небезпеку своїх дій, діючи умисно на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, державній безпеці України, перейшов на бік ворога в умовах воєнного стану, а саме: прийняв пропозицію невістановлених під час досудового розслідування осіб з числа представників збройних формувань російської федерації та

окупаційної адміністрації окупованої території Запорізької області та надав свою добровільну згоду на призначення його на посаду головного лікаря окупаційного так званого державного бюджетного закладу охорони здоров'я «Енергодарська спеціалізована медико-санітарна частина» (мовою оригіналу) «главный врач Государственного бюджетного учреждения здравоохранения «Энергодарская специализированная медико-санитарная часть», розташованого за адресою: місто Енергодар, проспект Будівельників, будинок № 33, яке повністю створене за взірцем ідентичних закладів російської федерації та повністю їй підконтрольне. Вказану посаду Курченко Валерій Анатолійович обіймав по 18 травня 2023 року, після чого був призначеним на посаду заступником головного лікаря даного медичного закладу з питань інтеграції.

При цьому, Курченко Валерій Анатолійович, переслідуючи злочинну мету, у період з 17 квітня 2022 року (більш точні дата та час досудовим розслідуванням не встановлені), реалізуючи протиправний умисел, направлений на вчинення усвідомлених дій, пов'язаних з наданням допомоги державі-агресору в проведенні підривної діяльності проти України, в умовах воєнного стану, користуючись своїми правами та покладеними на нього обов'язками, в ході взаємодії з представниками держави-агресора (іноземної держави), невідкладно виконував отримані від них завдання та доручення, відверто здійснюючи співпрацю з останніми, яка була спрямована на сприяння збройній агресії та тимчасовій окупації України.

Так, перебуваючи на посаді головного лікаря державного бюджетного закладу охорони здоров'я «Енергодарська спеціалізована медико-санітарна частина», Курченко Валерій Анатолійович вчинив дії щодо реєстрації вказаного закладу у відповідності до законодавства російської федерації (дата реєстрації 17 червня 2022 року), тим самим, фактично узурпувавши виконання функцій аналогічного закладу охорони здоров'я Комунального некомерційного підприємства «Спеціалізована медико-санітарна частина» Енергодарської міської ради Запорізької обласної ради.

Таким чином, Курченко Валерій Анатолійович, усвідомлюючи проведення активної підривної діяльності проти України представниками спецслужб, правоохоронних та інших органів державної влади російської федерації, бажаючи допомогти окупаційній адміністрації російської федерації та зробити свій внесок для утворення та функціонування на території Запорізької області системи охорони здоров'я, створеної окупаційною владою, з метою становлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю Української влади, в порушення вимог статті 65 Конституції України, якою передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, прийняв пропозицію окупаційної влади російської федерації зайняти посаду головного лікаря так званого державного бюджетного закладу охорони здоров'я «Енергодарська спеціалізована медико-санітарна частина» та, у співпраці з окупаційною владою російської федерації, у воєнний час, вчиняє умисні дії на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, шляхом створення умов для функціонування медичної установи в умовах окупації для втілення медичних стандартів держави-агресора на території міста Енергодар та іншої тимчасово окупованої російською федерацією території Запорізької області. Тобто, Курченко Валерій Анатолійович безпосередньо надає допомогу окупаційній адміністрації російської федерації в проведенні підривної діяльності проти України шляхом реалізації заходів з насадження адміністративної моделі управління і стандартизації діяльності органів і установ системи охорони здоров'я на тимчасово окупаційній частині території Запорізької області, у тому числі міста Енергодар, аналогічно прийнятих на території держави-агресора.

Метою їх діяльності є досягнення соціально-культурної, гуманітарної, інформаційної, економічної, медичної та іншої ізоляції населення тимчасово окупованої частини Запорізької області, у тому числі міста Енергодар, від решти України для знищення у свідомості окупованого населення ознак української самоідентифікації, унеможливлення функціонування на вказаній території громадянського суспільства, використання трудових ресурсів так званою «військово-цивільною адміністрацією Запорізької області» в інтересах держави-агресора, а також формування умов для фактичного переходу частини території України під її юрисдикції.

Окрім того, Курченко Валерій Анатолійович, будучи так званим (мовою оригіналу) «главным врачом Государственного бюджетного учреждения здравоохранения «Энергодарская специализированная медико-санитарная часть», а з 18 травня 2023 року – заступником головного лікаря даного медичного закладу з питань інтеграції та будучи публічною особою, до якого є зацікавленість з боку пропагандистських засобів масової інформації російської федерації, неодноразово надавав їм інтерв'ю, у яких останнім висловлювалися тези пропаганди російської федерації, спрямованої на дискредитацію як Збройних Сил України та української держави в цілому. Тим самим, Курченко Валерій Анатолійович, перебуваючи на вищевказаних посадах поширює інформаційно-пропагандистські наративи держави-агресора, спрямовані на формування схвального ставлення до окупаційної діяльності, сприйняття здійснення збройної агресії проти України.

Враховуючи вищенаведене Курченко Валерій Анатолійович, виконуючи свої функціональні обов'язки головного лікаря та, у подальшому, заступника головного лікаря з питань інтеграції окупаційного медичного закладу, співпрацює з представниками інших органів окупаційної влади російської федерації, сприяє їм в незаконному захопленні державної влади на території України, з метою подальшого їх становлення та легалізації, тим самим надаючи допомогу останнім в проведенні підривної діяльності проти України.

Таким чином, Курченко Валерій Анатолійович у вищезазначений період часу вчинив кримінально карані дії, пов'язані з державною зрадою, вчиненою в умовах воєнного стану, основними складовими, взаємозв'язаними ознаками та мотивами якого є:

- спеціальний антидержавницький мотив – вчинення діяння на шкоду інтересам України;

- мета – заподіяння шкоди національній безпеці України, отримання привілейованого ставлення до себе від військових держави-агресора та представників окупаційної влади;

- здійснення ним підривної діяльності проти України шляхом реалізації заходів із насадження адміністративної моделі управління і стандартизації діяльності органів і установ системи охорони здоров'я на тимчасово окупованій частині території Запорізької області, що є проявом однієї із форм надання іноземній державі, її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України;

- добровільний характер його протиправної, злочинної діяльності, здійсненої за власного бажання, без фізичного та психічного примусу;

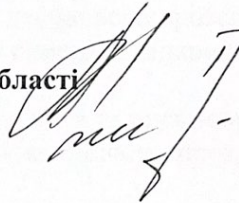
- умисні протиправні дії з метою спричинити шкоду державі Україна, її патріотам та союзникам, пов'язані з підтримкою ворога в тому, щоб надати оманливу, уявну видимість піклування та турботи держави-агресора та її прибічників по відношенню до населення окупованої території та життєзабезпечення її мешканців, а також розв'язання важливих, з ідеологічної точки зору держави-агресора, питань щодо пропагування нормальної життєдіяльності громад на окупованих територіях;

- спрямованість всіх дій, пов'язаних з наданням допомоги державі агресору та її представникам в проведенні підривної діяльності проти України, і не приховане

бажання цього, характеризуються його усвідомленістю того, що він вчинив державну зраду в умовах воєнного стану.

Таким чином, своїми умисними діями Курченко Валерій Анатолійович вчинив державну зраду, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту та надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинене в умовах воєнного стану, тобто кримінальне правопорушення, передбачене частиною 2 статті 111 Кримінального кодексу України.

Слідчий в особливо важливих справах
2 відділення слідчого відділу Управління
Служби безпеки України в Закарпатській області
підполковник юстиції

Василь БЕЛЕЙ

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор відділу нагляду за додержанням
законів регіональним органом безпеки
Закарпатської обласної прокуратури

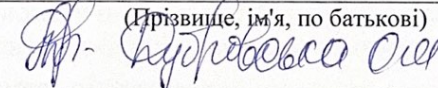

Олена ГЛАДКА

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру отримав:

«30» 07 2024 року, о «12» год. «45» хв..

Підозрюваний: _____ / _____ /

захисник (Прізвище, ім'я, по батькові)

(Підпис)

Підозрюваному роз'яснено його права, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій, на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів, згідно зі статтею 290 КПК України;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені КПК України.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

В будь-який момент підозрюваний має право *примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення, а також угоду про визнання винуватості після повідомлення про підозру до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку*. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Також, підозрюваному роз'яснено зміст ст. 63 Конституції України, про те, що: особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

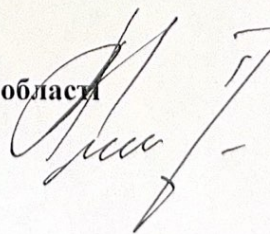
Підозрюваний: _____ / _____ /

(Прізвище, ім'я, по батькові)
 захисниця *Др. Дубровська О.М.*

(Підпис)

Повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив:

Слідчий в особливо важливих справах
2 відділення слідчого відділу Управління
Служби безпеки України в Закарпатській області
 підполковник юстиції

Василь БЕЛЕЙ

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК**

Повістка на ім'я гр-ки
КУРЧЕНКО

Валерій Анатолійович
про явку «05» серпня
2024 року о «09» год.
«30» хв. в каб. № 72 до
слідчого відділу УСБУ в
Закарпатській області
м. Ужгород, вул. Довжен-

(адреса органу досудового
ка, 3

розслідування)
для забезпечення участі у
врученні письмового пові-

(назва процесуальної дії)
домлення про підозру, до-
питі та проведенні інших
слідчих/процесуальних дій

кримінальному
провадженні:

№ 22023080000000725

(номер к_п)

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

ОЗНАЙОМЛЕНИЙ

Василь Белей
Василь Белей
Василь Белей

30.07.24

(інші дані, які підтверджують факт
вручення або ознайомлення)

**Повістку про виклик
вручив**

(розпис особи, яка вручила

повістку про виклик)

« » 20 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-ка КУРЧЕНКО Валерій Анатолійович, 05.06.1963 р.н.,

(прізвище ім'я та по батькові)

проживає за адресою: Запорізька обл., Васильківський р-н,
м. Енергодар, вул. Воїнів Інтернаціоналістів, буд. 42, кв. 4,
відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України **Вам**
необхідно прийти «05» серпня 2024 року о «09» год.
«30» хв. в каб. № 72 до слідчого відділу Управління СБ
України в Закарпатській області, за адресою: м. Ужгород,
вул. Довженка, 3 (до слідчого Белей В.В.), для участі у
врученні письмового повідомлення про підозру, допиті та

(назва процесуальної дії)

проведенні інших слідчих/процесуальних дій

у кримінальному провадженні № 22023080000000725

(номер к_п)

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрадження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий в ОВС слідчого відділу
Управління СБ України
в Закарпатській області

М.П.

Василь БЕЛЕЙ

«30» липня 2024 року

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК**

Повістка на ім'я гр-ки
КУРЧЕНКО

Валерій Анатолійович
про явку «06» серпня
2024 року о «09» год.
«30» хв. в каб. № 72 до
слідчого відділу УСБУ в
Закарпатській області
м. Ужгород, вул. Довжен-

(адреса органу досудового
ка, 3

розслідування)

для забезпечення участі у
допиті та проведенні ін-

(назва процесуальної дії)

ших слідчих/процесуаль-
них дій

у кримінальному
провадженні:

№ 2202308000000725

(номер к_п)

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

ОЗНАЙОМЛЕННЯ

Василь Белей
Директор УСБУ

30.07.24

(інші дані, які підтверджують факт
вручення або ознайомлення)

**Повістку про виклик
вручив**

(розпис особи, яка вручила

повістку про виклик)

«__» _____ 20__ року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-ка КУРЧЕНКО Валерій Анатолійович, 05.06.1963 р.н.,

(прізвище ім'я та по батькові)

проживає за адресою: Запорізька обл., Васильківський р-н,
м. Енергодар, вул. Воїнів Інтернаціоналістів, буд. 42, кв. 4,
відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України **Вам
необхідно прийти «06» серпня 2024 року о «09» год.
«30» хв. в каб. № 72 до слідчого відділу Управління СБ
України в Закарпатській області, за адресою: м. Ужгород,
вул. Довженка, 3 (до слідчого Белей В.В.), для участі у
допиті та проведенні інших слідчих/процесуальних дій**

(назва процесуальної дії)

у кримінальному провадженні № 2202308000000725

(номер к_п)

в якості підозрюваного

(процесуальний статус, в якому перебуває викликана особа)

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий в ОВС слідчого відділу
Управління СБ України
в Закарпатській області

Василь БЕЛЕЙ

«30» липня 2024 року

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК**

Повістка на ім'я гр-ки
КУРЧЕНКО

Валерій Анатолійович
про явку «07» серпня
2024 року о «09» год.
«30» хв. в каб. № 72 до
слідчого відділу УСБУ в
Закарпатській області
м. Ужгород, вул. Довжен-

(адреса органу досудового
ка, 3

розслідування)

для забезпечення участі у
допиті та проведенні ін-

(назва процесуальної дії)

ших слідчих/процесуаль-
них дій

у кримінальному
провадженні:

№ 2202308000000725

(номер к_п)

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

ОЗНАЙОМЛЕННЯ

*закордонна гр-ка
Валерій Анатолійович*

30.07.24

(інші дані, які підтверджують факт
вручення або ознайомлення)

**Повістку про виклик
вручив**

(розпис особи, яка вручила

повістку про виклик)

«__» _____ 20__ року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-ка КУРЧЕНКО Валерій Анатолійович, 05.06.1963 р.н.,

(прізвище ім'я та по батькові)

проживає за адресою: Запорізька обл., Васильківський р-н,
м. Енергодар, вул. Воїнів Інтернаціоналістів, буд. 42, кв. 4,
відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України **Вам**
необхідно прийти «07» серпня 2024 року о «09» год.
«30» хв. в каб. № 72 до слідчого відділу Управління СБ
України в Закарпатській області, за адресою: м. Ужгород,
вул. Довженка, 3 (до слідчого Белей В.В.), для участі у
допиті та проведенні інших слідчих/процесуальних дійх

(назва процесуальної дії)

у кримінальному провадженні № 2202308000000725

(номер к_п)

в якості підозрюваного

(процесуальний статус, в якому перебуває викликана особа)

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
 - 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

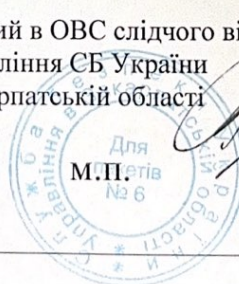
Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий в ОВС слідчого відділу
Управління СБ України
в Закарпатській області

Василь БЕЛЕЙ

«30» липня 2024 року

Стаття 121. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження

1. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, - це витрати обвинуваченого, підозрюваного, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, його захисника, представника потерпілого, пов'язані з переїздом до іншого населеного пункту, найманням житла, виплатою добових (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також втрачений заробіток чи витрати у зв'язку із відривом від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

2. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження підозрюваного, обвинуваченого, він несе самостійно.

3. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження захисника, несе підозрюваний, обвинувачений.

4. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження представника, несе особа, яку він представляє.

5. Граничний розмір компенсації за судовим рішенням витрат, пов'язаних із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 122. Витрати, пов'язані із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів

1. Витрати, пов'язані із залученням свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів, несе сторона кримінального провадження, яка заявила клопотання про виклик свідків, залучила спеціаліста, перекладача чи експерта, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

2. Витрати, пов'язані із участю потерпілих у кримінальному провадженні, залученням та участю перекладачів для перекладу показань підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, цивільного позивача та цивільного відповідача, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України. Залучення стороною обвинувачення експертів спеціалізованих державних установ, а також проведення експертизи за дорученням слідчого судді або суду здійснюється за рахунок коштів, які цільовим призначенням виділяються цим установам з Державного бюджету України.

3. Потерпілим, цивільним позивачам, свідкам оплачуються проїзд, наймання житла та добові (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також компенсація за втрачений заробіток чи відрив від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

4. Експертам, спеціалістам, перекладачам оплачуються проїзд, а також добові в разі переїзду до іншого населеного пункту. Експертам, спеціалістам і перекладачам повинна бути сплачена винагорода за виконану роботу, якщо це не є їх службовим обов'язком.

5. Граничний розмір компенсації витрат, пов'язаних із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів та експертів, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

_____ (відмітка про прибуття особи для проведення процесуальної дії)

_____ (прізвище, ініціали, посада та підпис слідчого)

М.П.

« _____ »

_____ 20__ року